

OKÉNKO

do

charity
Jeseník

číslo 11 • 2018

Slovo ředitelky

Milí přátelé,

dobročinnost a dárcovství jsou dvě slova, jejichž obsah pro nás hodně znamená. Třebaže je naše činnost závislá na dotacích ministerstva, kraje nebo obecních samospráv, neobejde se přesto bez darů firem nebo vás občanů. Přispíváte různě – ať již drobnými dary třeba v Tříkrálové sbírce, nebo pravidelně každý měsíc posíláte stejnou částku, nebo jednorázově na podporu různých záměrů, které realizujeme. Vaše dary jsou pro nás velmi cenné a vždy se nám díky nim podaří něco zlepšit, ulehčit život našim klientům nebo prostě jen udělat radost.

A právě radost přinesla ve čtvrtek 18. října skupina Naděje do Denního stacionáře Šimon při oslavě jeho dvacetin. Myslím, že tito mladí hoši z opavské kapely jsou nadějí i pro nás všechny, že totiž mladí lidé chtějí a umí pomáhat těm, co to opravdu potřebují. Kapela totiž při svém turné po různých sociálních službách rozdávala radost a zábavu bez nároku na honorář. A to není všechno - jejich poslední koncert v tomto roce je benefiční (a už téměř vyprodán) a jeho výtěžek kapela věnuje chlapci, který sice vyhrál svůj boj o život a žije nyní s těžkým postižením, ale hrozí, že přijde o svůj domov. A tak se kapela rozhodla mu pomoci. A spolu s ní spousta lidí, kteří si zakoupili lístek na koncert, nebo třeba přispěli na konto.

Proto mi dovolte touto cestou poděkovat vám všem, kteří nejste lhostejní k tíživé situaci lidí okolo vás a darujete – peníze, potřebnou věc, svůj čas, ale třeba i úsměv a radost.

Helena
PASCHKEOVÁ
ředitelka

Doprovázení při umírání

Přednáška týkající se hospicové domácí péče a problematiky umírání v domácím prostředí proběhne ve čtvrtek 8. listopadu od 16 hodin v hotelu Slovan. Touto přednáškou pro veřejnost budou provázet pracovnice z Domácí hospicové péče Charity Zábřeh Bc. Ludmila Nováková a Mgr. Marta Trísková, DiS.

Hospicová péče je v posledních měsících často zmiňované téma, které se dotýká mnoha občanů. Charita Jeseník se proto rozhodla uspořádat přednášku pro laickou veřejnost na téma „Umírání a doprovázení při umírání“ a pozvala odbornice z Charity Zábřeh, které Domácí hospicovou péči poskytují už několik let.

Domácí zdravotní péče v okrese Jeseník funguje již nějaký čas a za tuto dobu se zdravotní sestry setkaly v terénu s řadou rodin, které chtěly svým blízkým splnit jejich poslední přání - zemřít doma. Tyto rodiny i přes veškerou lásku a odhodlání bojovaly se strachem, zda tuto péči doma zvládnou. Nakonec byl většinou jejich blízký odvezen na poslední dny do nemocnice. Často tak bývá slyšet naléhavé volání po službě, která pomůže v doprovázení umírajícího v posledních dnech jeho života.

Proto vznikla hospicová péče také v Charitě Jeseník. Do dnešního dne tuto službu využilo již mnoho lidí, mnozí však o této možnosti stále neví. Sestry z Domácí zdravotní péče absolvovaly kurzy hospicové péče a stále se vzdělávají dalšími kurzy, jako je například péče o pacienty se stomií. „Nedílnou součástí získávání nových vědomostí byly i stáže v jiných zařízeních, jedním z těchto pracovišť byla právě Charita Zábřeh. Proto jsme také oslovily kolegyně z této Charity, aby představily veřejnosti domácí hospicovou péči,“ dodává vedoucí Domácí zdravotní péče Marie Kopecká.

Cílem přednášky bude seznámit laiky s tím, co si pod pojmem domácí hospicová péče představit a co od této služby očekávat. Přednášející upozorní na komplikace, které mohou nastat a poradí, jak je řešit. Pro posluchače mají připravenou prezentaci o hospicové péči, v rámci které je seznámi s praktickými informacemi. Čas bude zajisté také na zodpovězení všech jejich dotazů.

„Důležitým posláním je dostat terénní hospicovou péči do povědomí obyčejných občanů. Aby se jí lidé nebáli a řekli si o ni a tím byla vyslyšena přání umírajících - strávit poslední dny života s milující rodinou doma ve svém prostředí,“ doplňuje Marie Kopecká.

Co nás čeká v listopadu...

- **Vzpomínka na blízké zemřelé** v Domově pokojného stáří sv. Hedviky.
- **Svátek sv. Anežky** oslaví v Charitním domě sv. Anežky ve Vidnavě.
- **Přednáška o hospicové péči** v hotelu Slovan ve čtvrtek 8. listopadu.
- **Vánoční jarmark** a prodej výrobků Denního stacionáře Šimon v ZŠ Javorník.
- **Posezení k oslavám sv. Martina** v Domově pokojného stáří sv. Františka.

Čtěte dál ...

- **Naděje pro Šimona** (str. 2)
- **Vzpomínky a laskavost** (str. 3)
- **Rozhovor** (str. 5)
- **Klienti si otevřeli stánek** (str. 7)
- **Duchovní zamyšlení** (str. 8)

Naděje pro Šimona

Letos je to právě dvacet let od založení Denního stacionáře Šimon. Ve čtvrtek 18. října se proto ve stacionáři konal Den otevřených dveří spojený s oslavami tohoto výročí. Na programu bylo mimo jiné vystoupení opavské kapely Naděje nebo divadelní představení Pistolka v podání klientů a zaměstnanců stacionáře.

Stacionář v tento den navštívilo přibližně padesát lidí, mezi kterými byli také rodinní příslušníci zaměstnanců či klientů. Ihned po příchodu každý z nich dostal na památku malý dárek – textilní podložku s levandulí, kterou vyrobili sami klienti stacionáře. Mnohé z činností, které klienti běžně dělají, si mohli vyzkoušet všichni návštěvníci bě-

hem celého dne. Jednou z nich bylo také pletení z pedigu, které není vůbec jednoduché. Klienti sami potvrdili, že než se naučili plet, trvalo jim to skoro půl roku. Avšak na Dni otevřených dveří už dokázali své umění předávat ostatním zájemcům. Pro návštěvníky bylo přichystáno také bohaté občerstvení. „Domluvili jsme se, že každý

z pracovníků stacionáře upeče jiný druh muffin. Ty jsme však potom sladili praporkem a podtáckem s logem stacionáře,“ vysvětlila vedoucí Marta Nosková význam pohoštění. V nabídce byly mimo jiné také výborné koláčky z charitní Vývařovny AVE. Specialitou byly dva nápoje – limonáda se šípkovým sirupem, tzv. Šimonáda, kterou vyrábějí přímo ve stacionáři k příležitosti výročí a Rýmovníkový čaj, tedy nápoj na podporu imunity.

Od 14.30 hodin zahrála stacionáři Šimon k jeho narozeninám mladá opavská kapela Naděje. Tento koncert byl jednou ze zastávek jejich charitního turné, které vyvrcholí 17. listopadu benefičním koncertem v Opavě. „Nebyli špatní“, rozhodla vystoupení kapely menší skupinka mladých, která si přišla kapelu poslechnout. Velmi spokojeni byli také ostatní návštěvníci a především klienti stacionáře, kteří se kapely Naděje nemohli dočkat. Největším dárkem pro ně bylo, když si mohli počkat na společnou fotografii a podpis od muzikantů.

Sami klienti potom společně se zaměstnanci vystoupili se svým divadelním představením Pistolka. „To je sranda,“ vykřikoval z hlediště jeden z nejmladších návštěvníků akce. Skvělá atmosféra panovala ve stacionáři po celý den. Na závěr si všichni návštěvníci pochutnali na výborném dortu, který byl opravdu sladkou tečkou za vydařenou akcí.

Měsíc říjen byl plný oslav

V měsíci říjnu si dva domovy Charity Jeseník připomínaly své patrony. Nejdříve to byl 4. října svatý František a poté 16. října svatá Hedvika. V obou domovech v tyto dny klienti spolu se zaměstnanci uspořádali oslavu.

V Domově pokojného stáří sv. Františka oslavili svátek v rámci kavárničky při promítání fotek z různých akcí minulých let. Domov pokojného stáří sv. Hedviky se rozhodl jako každý rok pozvat prezidenta Diecézní charity Ostravsko-opavské ThLic. Jana Larische, Th.D., který zde v 10 hodin sloužil mši svatou. Všechny přítomné

povzbudil slovy o majetku, svaté Hedvice a jejím skromném životě. Program oslavy svátku sv. Hedviky pokračoval po obědě přednáškou o otci Piovi z Pietrelciny. Po přednášce následovalo hudební vystoupení společně s volnou zábavou. Poděkování patří Vývařovně AVE, díky které si všichni mohli pochutnat na výborných roládách.

Kalendářium

- **V roce 2011** převzala Charita Jeseník devítimístný vůz Fiat Ducato pro přepravu lidí s handicapem, který využívá Denní stacionář Šimon.
- **V roce 2013** se konalo slavnostní požehnání Charitního domu sv. Anežky ve Vidnavě.
- **V roce 2017** se v DPS sv. Hedviky konaly tradiční zabíjačkové hody.

Stalo se ...

Vývařovna a Běh naděje

Charitativní akce Běh naděje, zaměřená na boj proti rakovině, se uskutečnila 13. října ve Vidnavě. Ženy z Vývařovny AVE napekly koláče, uvařily výborný guláš a těstovinový salát. Účast na akci byla bohužel malá, avšak i přesto se podařilo z prodeje jídel utržit 3 500 korun. Dohromady se na celé akci vybralo 32 000 korun, které putují na onkologické oddělení v Olomouci.

Pacienti se stomií

Semináře na téma jak pečovat o pacienty se stomií se 11. října zúčastnily v Olomouci dvě sestřičky z Domácí zdravotní péče Radka Trunečková a Dorota Trojanowska - Zdonczyk. Dozvěděly se nové operační metody a prakticky si vyzkoušely ošetřování vývodů a přikládání stomicích pomůcek. Pro obě pracovnice byl tento seminář velkým přínosem pro praxi.

Vzpomínky a laskavost

S příchodem podzimu nastává také čas Dušiček. Právě 2. listopadu si všichni připomínají své blízké zemřelé, proto vede cesta většiny lidí na hřbitov, kde na hrobě zapalují svíčku, aby tak uctili památku těch, kteří již mezi nimi nejsou. Památku zesnulých si v listopadu připomenou také v Domově pokojného stáří sv. Hedviky.

Tuto novou „Dušičkovou“ tradici zahájili klienti společně se zaměstnanci v minulém roce. Také letos během měsíce října vyrobili všichni společnými silami v aktivizační dílně několik věnců a ostatních dekorací z přírodního materiálu. Mnozí se připojili i ke sběru potřebných přírodnin - kaštanů, žaludů a šišek. Všechny zhotovenými výrobky se následně na za-

čátku listopadu vyzdobí pietní místo a jeho okolí. Poté klienti buď každý zvlášť, nebo společně zapálí svíčku na zahradě u pietního místa Panny Marie a u toho zavzpomínají na ty, kteří již mezi nimi nejsou. „V tento den společně s klienty posedíme u pietního místa, zavzpomínáme na naše blízké zemřelé a uctíme tak Památku zesnulých. Tato tra-

dice vznikla, protože někteří z našich klientů pochází z různých částí republiky a není tak možné, aby všichni v tuto dobu mohli navštívit své rodné místo a rodinné hroby. Klienti však na Dušičky často vzpomínali a mrzelo je, že je nemohou nijak prožít. Proto jsme se jim toto období a vše s tím spojené snažili alespoň trochu přiblížit. Podle jejich reakcí se to povedlo, a proto v této tradici budeme pokračovat také nadále,“ přibližuje důvod vzniku této krásné akce v Domově pokojného stáří sv. Hedviky paní Jarmila Salvová.

Klienty však dále v listopadu čeká kromě vzpomínání na zemřelé také o něco veselejší program a to oslava světového Dne laskavosti. Do projektu „Dne laskavosti“ se mohou zapojit základní školy, víceletá gymnázia, volnočasové instituce a dětské domovy z celé České republiky. Děti si mohou vyzkoušet vykonání laskavosti podle svého nápadu. V Domově proběhne Den laskavosti hned dvakrát. Nejprve potěší klienty v úterý 6. listopadu svou návštěvou děti z Flétnového souboru Písklata a Bum band ze Žulové, které seniorům zahrají na flétny, zabubnují na kbelíky a zazpívají. O týden později 13. listopadu vystoupí v Domově děti z Velké Kraše.

Tento Den laskavosti zde budou klienti slavit poprvé, ale jistě ne naposledy. Seniori z Domova pokojného stáří sv. Hedviky mají totiž vystoupení dětí v oblíbené a žádné si nenechají ujít, proto zde vystupují děti pravidelně během celého roku.

Děkujeme za otevřená srdce

Na 29. listopadu připadá Den dárců, který oslavuje dárcovství ve všech jeho podobách. Je to ten den, kdy nastává čas potichu i nahlas poděkovat všem dárcům, kteří podporují nějaký charitativní projekt.

Den dárců je dnem těch, kteří jsou ochotni věnovat něco navíc a třeba i desetikorunou nebo jednou dárcovskou SMS podpořit kterýkoliv z projektů jedné z neziskových organizací, mezi něž patří také Charita Jeseník. Den dárců však může být i motivací k tomu, aby někteří začali pomáhat a darovali něco ostatním. O tom, co přináší někomu obda-

rovat, si můžete přečíst v rubrice „Z mého pohledu“ na straně 7. Tam najdete i článek o projektu Ježíškova vnučata, do kterého se díky Českému rozhlasu zapojila spousta úžasných dárců z celé republiky.

Darovat však můžeme mnohem více, než jen peníze nebo věci. V neziskových organizacích a rovněž v Charitě Jeseník je mnoho lidí,

kteří denně darují svůj čas těm, kdo ho nejvíce potřebují. Dávají jim svoji lásku a předávají radost. Den dárců je proto také jejich svátkem a i jim patří opravdu velké poděkování. A jak dodává ředitelka Charity Jeseník Helena Paschkeová: „Také naše Charita Jeseník by se chtěla k těmto oslavám připojit a poděkovat při této příležitosti všem svým dárcům a podporovatelům za jejich otevřená srdce a štědrost při podpoře všech projektů, které by nebylo možné bez jejich pomoci realizovat.“

Stane se ...

Dušičkové setkání

Také v Domově pokojného stáří sv. Františka ve Vlčicích připravují dušičkové setkání, které proběhne v pátek 9. listopadu. Páter Jozef Florek z Bílé Vody bude v Domově povídat o tom, proč katolická církev vyzývá k modlitbě za zemřelé a to zvláště v tomto období Dušiček. Na závěr setkání se všichni společně pomodlí za zemřelé klienty, příbuzné i známé.

Oslavy svaté Anežky

Svatá Anežka sytila hladové, ošetřovala nemocné, pečovala o přestárlé, uměla pozvednout a dodávala útěchu. Ve čtvrtek 15. listopadu si její svátek připomenou v Charitním domě sv. Anežky ve Vidnavě. Otec Mgr. Miroslav Kadlec zde bude sloužit mši svatou. Potom bude následovat posezení všech klientů a zaměstnanců ve společenské místnosti s občerstvením a hudbou.

Napsali o nás ...

Šimon a zážitky z Prahy

Denní stacionář Šimon letos slaví 20 let od svého založení. V rámci oslav se již od února připravoval projekt „Praha“, jehož cílem byl výlet do Prahy. Klientům se tak splnil jejich velký sen, a to především díky výtěžku z divadelního představení Pistolka, které odehráli v květnu a znovu zahrají 18. října přímo ve stacionáři.

Jsenický týdeník - 16. října 2018

**Charita Jeseník
zve na přednášku**

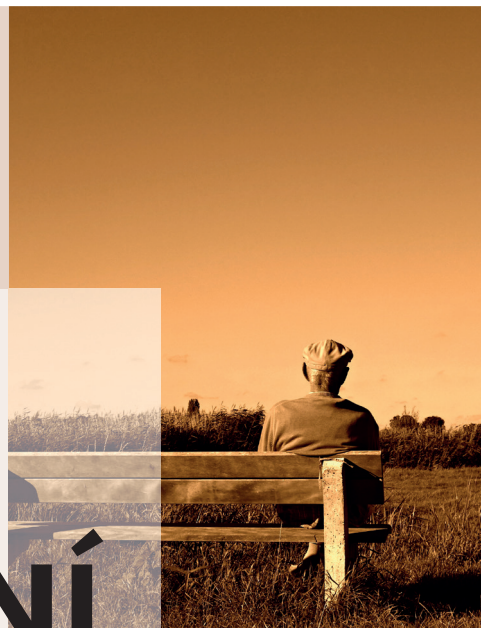
UMÍRÁNÍ A DOPROVÁZENÍ PŘI UMÍRÁNÍ

8. listopadu | 16 hodin
Hotel Slovan

**Je možné strávit poslední dny
svého života s milující rodinou
doma ve svém prostředí?**

*Často diskutovaným tématem
hospicové péče vás provedou
odbornice na tuto problematiku*

*Bc. Ludmila Nováková
Mgr. Marta Třísková, DiS.*

„Vůbec na to nebudete sami,“ podporuje rodiny umírajících sestra Soňa Richterová.

Listopad je měsíc, ve kterém myslíme zvláště na naše blízké zemřelé. V posledních dvou letech se snažila být nápomocná při poslední cestě několika pacientům a jejich blízkým zdravotní sestra Soňa Richterová, která pracuje v Domácí zdravotní péči. Problematicke hospicové péče se věnuje s láskou, energií a entuziasmem. Tato nelehká práce ji nejen baví, ale ráda se v ní také vzdělává. Hlavně ji však naplňuje pocit, že může plnit umírajícím přání na jejich poslední cestě.

V Charitě pracujete od roku 2016, jak vzpomínáte na začátky v Domácí zdravotní péči?

Vždy jsem inklinovala k práci se seniory, takže tato práce je splněním mého snu. Vždycky jsem ráda navštěvovala své babičky a dědečky.

Bylo na této práci něco, co Vás překvapilo?

Ano, překvapilo, a to jak velká je populace seniorů. Někteří z nich jsou opravdu hodně osamělí. Jejich rodina je většinou kvůli práci ve městech a hlavně také byty jsou pro seniory nevyhovující. Mnozí nemají vůbec možnost dostat se ven, jsou za zdmi svých domovů a skoro se o nich ani neví. Hospicová péče se však paradoxně netýká pouze seniorů, ale velmi často také lidí mladšího věku.

V listopadu budeme pořádat přednášku na téma Umírání a doprovázení při umírání. Jak vnímáte potřebu hospicové péče?

Já sama za sebe jsem strašně ráda, že tady něco takového vzniká, i když horkotěžko a s překážkami. Myslím si, že lidé mají právo na to, dožít důstojně doma. A vnitřně cítím, že je mým posláním být v poslední chvíli životem těmto lidem nápomocná. Hodně mě to oslovilo. Jsem ráda, že mohu být průvodcem rodinám i klientům, kteří se nachází v těžké situaci umírání. Taková péče tady právě velmi chybí. Rodiny bývají na umírání doma samy a velmi často jsou z toho hodně vystrašené. Mnohdy ani nemají odvahu vzít si umírajícího domů z nemocnice. Je to opravdu škoda, protože sice velmi touží po tom, splnit přání umírajícímu, ale tíha, že jim nikdo nepomůže, je velká. Příčinou je to, že o možnosti hospicové péče často vůbec nevědí. Právě proto voláme po větší osvětě. Toho bychom chtěli docílit třeba zrovna touto přednáškou o „Umírání a doprovázení při umírání“. Byla bych velmi ráda, kdyby se o této službě dozvědělo co nejvíce lidí, a my jsme jim mohli být v případě potřeby nápomocni.

Co byste poradila lidem, kteří se potýkají s tím, zda zvládnou mít doma svého blízkého v posledních dnech života?

Nejde o to poradit, to záleží na rodině. Ta musí cítit vnitřní sílu, že to zvládne. Já už jsem tam pro ně potom jen jako podpora a doprovod. Umírající se nejvíce bojí samoty a mají strach z neújistoty. To vše se ale může v domácím prostředí hezky ošetřit. V neposlední řadě provází umírání také strach z bolesti, která však jde v dnešní době velice dobře medikamentózně zvládnout. A právě s tímto problémem může pomoci sestra hospicové péče.

Je něco, co od Vás lidé při poskytování této péče očekávají?

Často stačí rodině i umírajícímu, že se tam ukáže zdravotník, který na ně má čas. V takové chvíli také potřebují někoho, kdo jim zodpoví jejich otázky. Mnohdy to jsou právě otázky týkající se umírání, které bývají často tabu, protože je to pro všechny bolestivé téma. Pokaždé když vstupuji do rodiny, hned v prvních větách říkám, že na umírání nebudou sami, protože po celou dobu budu s nimi. Když lidé vědí, že mohou volat kdy-

koli, když budou potřebovat, nebo že se spolu můžeme bavit o čemkoli, přináší jim to jistou úlevu. A to v tom smyslu, že na danou situaci nejsou sami a že je tam někdo, kdo je třeba jen vyslechne.

Co vnímáte jako nejpalčivější problém při poskytování hospicové péče v našich končinách?

Nedostatek lékařů v tom smyslu, že mým snem je mít svého hospicového lékaře jenom pro náš tým.

Jaký máte pohled na rozdíl při umírání doma a v zařízeních?

Ať je umírání jakkoli těžké, tak je v domácím prostředí snesitelnější, protože je v prostředí plném lásky, rytmu rodiny a pochopení. Život v posledních hodinách se točí jen kolem umírajícího a tak to má být.

Jaké máte zpětné vazby?

Opravdu vždy se setkávám s velkými díky pro tuto službu. Rodina i přes to, že to pro ni bylo velmi vyčerpávající a náročné, je nakonec strašně ráda, že do toho šla a dokázala dojít se svým milovaným až do konce v domácím prostředí. Sdělují mi, že jsou velmi rádi, že tato služba vzniká a že je dobře, že se měli na koho obrátit. Jsou velmi rádi, že mohli splnit umírajícímu to opravdu poslední přání. Stejně tak i já odcházím od rodin a i přes jejich velký smutek cítím, že má přítomnost u nich nebyla zbytečná.

Co byste popřála na závěr?

Hospicové péči bych přála, aby v tom, co započala, zdárně pokračovala. A lidem, kteří se ocitnou v situaci, ve které budou potřebovat terénní hospicovou službu, přeji, aby měli strach o něco menší, protože už vědí, že tady jsme a že je v tom nenecháme samotné.

Soňa Richterová – medailon

Zdravotní sestřička Soňa se narodila v Bělé pod Pradědem, kde žije se svou rodinou doposud. Střední zdravotnickou školu vystudovala v Olomouci a od roku 2016 pracuje v Domácí zdravotní péči Charity Jeseník. Mezi její koničky patří ruční práce, zejména pak pletení a zpěv v místním pěveckém sboru Radost. Nejvíce času ale zaplní její rodina.

společně s Vámi...

...POMÁHÁME POTŘEBNÝM NA JESENICKU

Tradiční TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA, během které občané Jesenicka přispívají na své bližní.
(Jesenicko, 1. až 15. ledna)

...OCEŇUJEME VÝTVARNÍKY A FOTOGRAFY

SLAVNOSTNÍ VYHODNOCENÍ SOUTĚŽÍ souvisejících s Tříkrálovou sbírkou.
(Jeseník, Klášterní kaple, 23. února v 16 hodin)

...VZDORUJEME STAŘECKÉ DEMENCI

PŘEDNÁŠKA PŘIBLIŽUJÍCÍ PROBLEMATIKU STAŘECKÉ DEMENCE a Alzheimerovy choroby. Akce proběhne při příležitosti oslav 5. výročí Charitního domu sv. Anežky.
(Jeseník, Hotel Slovan, 15. března v 16:30 hodin)

...POŘÁDÁME VÝSTAVU FOTOGRAFIÍ MŮJ SVĚT

SLAVNOSTNÍ VERNISÁŽ FOTOGRAFICKÉ SOUTĚŽE MŮJ SVĚT za účasti patrona soutěže prof. Jindřicha Štreita. Součástí akce je také společenské setkání se sponzory Charity Jeseník.
(Jeseník, Katovna, 10. dubna v 17:30 hodin)

...PODPORUJEME LIDI S MENTÁLNÍM POSTIŽENÍM

Divadelní představení u příležitosti **VÝROČÍ 20 LET DENNÍHO STACIONÁŘE ŠIMON**.
(Jeseník, Divadlo Petra Bezruče, 22. května v 17 hodin)

...SPORTUJEME S DŘÍVE NAROZENÝMI

PÁTÝ ROČNÍK KUŽELKOVÉHO TURNAJE pořádaný Domovem pokojného stáří sv. Hedviky.
(Vidnava, 13. července od 13 hodin)

...VYRÁŽÍME NA POUŤ

Pojďte spolu s námi na první **CHARITNÍ POUŤ** do Černé Vody.
(Černá Voda, 27. září, poutní mše sv. v 15:30 hodin)

...SLAVÍME 20 LET DENNÍHO STACIONÁŘE ŠIMON

V rámci **DNE OTEVŘENÝCH DVEŘÍ** bude možné zhlédnout divadelní představení Pistolka nebo si poslechnout opavskou kapelu Naděje
(Jeseník, Denní stacionář Šimon, 18. října od 10 do 17:30 hodin)

...DOPROVÁZÍME VAŠE BLÍZKÉ NA SKLONKU ŽIVOTA

Přednáška na téma **UMÍRÁNÍ A DOPROVÁZENÍ PŘI UMÍRÁNÍ**.
(Jeseník, 8. listopadu)

Klienti si otevřeli svůj stánek

Dvě události se v Domově pokojného stáří sv. Františka proluly v sobotu 20. října. Klienti si otevřeli stánek na návsi ve Vlčicích, kde probíhala slavnost „Den jablek“ a zároveň pozvali návštěvníky akce k prohlídce svého dočasného Domova v objektu bývalého zámku.

Domov pokojného stáří sv. Františka funguje již od srpna 2018 v náhradních prostorách ve Vlčicích. Na jeho bývalé zahradě v Javorníku zatím dozrála velká úroda jablek, švestek, dýní a ořechů. Celý podzim se proto klienti Domova po chvílích věnují zpracovávání těchto

plodů – krájí a suší jablka, pečou štrůdlý, vaří kompoty, louskají ořechy. „Přinesli jsme louskáčky a sušičku, každý z klientů totiž zvládne něco jiného. Přestože nikdo samozřejmě pracovat nemusí, naši klienti jsou většinou rádi za činnosti, které dělali i dříve, stále je ještě zvládají a přine-

sou užitek všem. Do tomboly z místních produktů jsme pak věnovali velkou láhev strouhanky, kterou naši klienti namleli ze suchého pečiva. Tento úkon zvládají i lidé s větším tělesným omezením,“ říká pečovatelka Terezie Kučová.

V Domově proto uvítali příležitost všechny své produkty nabídnout návštěvníkům na již tradiční jablečné slavnosti. Nazdobili pytlíčky na křížaly a sklenice na pečený čaj, navázili ořechy, shromáždili výrobky klientů a spolu s pracovníky Domova se připojili k ostatním prodejčům.

Kdo nebyl to odpoledne na návsi a zůstal v Domově, nebyl rozhodně osamocen. Ten byl totiž mezitím otevřen pro všechny, kteří se chtěli podívat, jak to v bývalém zámku vypadá po rekonstrukci a jak se zde noví nájemníci zabydli. „Byli jsme překvapeni, kolik lidí do Domova zavítalo, vůbec jsme takový zájem nečekali, nestačili jsme ani provádět a vše individuálně ukazovat. Návštěvníci většinou vzpomínali, jak to v zámku vypadalo dříve a zajímali se i o fungování naší služby. Byli rádi, že už zámček nebude dál chátrat a je smysluplné využít,“ říká sociální pracovnice Marie Losmanová.

Úspěch produktů z Františka byl velký, z výdělku si nakoupí materiál k dalšímu tvoření a společně si zajdou posedět do místní hospůdky a ochutnat jejich vyhlášenou domácí pizzu a pivečko.

Krátce

Ježíškova vnoučata

Projekt Ježíškova vnoučata, díky kterému se podařilo splnit mnoho přání nespočetnému množství seniorů, se 12. listopadu opět vrátí. Do projektu se minulý rok zapojila také střediska Charity Jeseník a stejně tomu bude i letos.

Zanedlouho to bude rok, co se v rámci projektu Ježíškova vnoučata začaly plnit sny a přání lidem z domovů pro seniory. Bylo doručeno celkem přes čtrnáct tisíc dárků. „Mnohdy to byla přání relativně snadno splnitelná, jindy trošku bláznivá. Výlety do krajů dětství, prohlídky památek, divadelní představení, ale také skok padákem, projížďka v závodním autě, dovolená u moře nebo dokonce audience u papeže Františka,“ uvádí organizátoři projektu.

Také v Domově pokojného stáří sv. Hedviky došlo ke splnění přání, když se zde v červenci uskutečnilo vystoupení Jana Vančury, jednoho ze členů skupiny Plavci. Uvidíme tedy, jaká splněná přání přinese seniorům z Charity Jeseník letošní rok.

Z mého pohledu

Dar žije dál a to je nejvíc

Podnikání je velmi těžká disciplína, ať si říká, kdo chce, co chce. Myslím, že to již mohu posoudit. Ano, pozice zaměstnanec a zaměstnavatel, to jsou velice různé disciplíny, ale já už je znám za ty roky obě. Co se týče charity, ta je nedílnou a přirozenou součástí našeho společného podnikání s manželem. A věřím tomu, že nejen našeho. Samozřejmě nemůžu nikoho přesvědčovat, ale myslím, že v naší společnosti jsme vždy uměli podporovat potřebné a stále umíme. Jen je mi líto, že ve spoustě případů různé sbírky suplují stát (nebo zdravotní pojišťovny) a to není dobře. Navíc je vidět, že to všeobecně lidem vadí. Je ovšem úžasné, jak jsme jako jednotlivci okamžitě a bez dlouhého přemýšlení ochotni poslat peníze těm, co to tak moc, a někdy i akutně, potřebují. My jsme vděční, že naše rodina i přátelé jsou zdraví, a proto společně s manželem každý rok přemýšlíme, komu a samozřejmě také proč přispět. Těch příběhů

a osudů je bohužel nespočet. Snažili jsme se již několikrát pomoci především rodinám z regionu, ve kterém žijeme a nyní se naše oči (především díky manželovu impulsu) obrátily i k mému rodnému Jesenícku.

Ten pocit, že náš dar je smysluplný a pomůže lidem, jejichž osud nebyl a není jednoduchý, je nepopsatelný.

I když si můžete říct, že jedním příkazem v bance je hotovo - není. Dar žije dál a to je nejvíc! Samozřejmě, že již v jiné formě, ale my jsme díky tomu mimo jiné například navázali osobní přátelské vztahy, za které jsme moc rádi, a poznali jsme také nelehké osudy našich nových přátel. Tedy alespoň v našem regionu.

Radka Vojtková
jednatelka společnosti
cbData, s.r.o.

Duchovní zamyšlení

Není možné, aby život jen tak skončil

Počátek měsíce listopadu je pro nás všechny obrácen k našim drahým zesnulým. Chodíme na hřbitovy, zapalujeme svíce na hrobech, vzpomínáme a pronášíme slova modliteb. Určitým způsobem naznačujeme, v co se odvažujeme věřit, že totiž není možné, aby život jen tak skončil. Naši blízcí jsou přítomní v našich vzpomínkách, když o nich mluvíme, píšeme či jen přemýšlíme. Pokládání květin na hroby není pouhým prázdným gestem, ale znamením trvajících vztahů. Zapálené svíce nejsou jen jiskřivá světýlka v temnotě listopadových dlouhých večerů, ale dávají intuitivně pocítit hřejivou a útěšnou jistotu Světla, které překonává temnou prázdnotu smrti. Základní pocit nějakého dalšího života je nám všem intuitivně dán. Odvažují se říci, že někde v hloubi duše chceme všichni – křesťané i nekřesťané – věřit, že věčný život existuje.

Všichni počítáme náš život na hodiny, dny a roky. Někdy je to počítání radostné – v případě narození člověka, jindy zase bolestně tvrdé – v případě lidské smrti. Narodili jsme se a jednou musíme všichni umřít. Existuje ale ještě jiný náhled na plynutí našeho života. Ten nespočívá v počítání časových úseků, ale v přijetí výzvy uskutečnit – či snad lépe a přesněji – naplnit svůj život. Dostát svým úkolům a povinnostem jako muž či žena, jako otec nebo matka, jako malé dítě, zralý dospělý nebo starý či nemocný člověk. V tom nejněžším – de facto křesťanském – významu dostát vztahu Stvořitel a stvoření, Bůh, který mi dal život a já, který mám zodpovědnost za dar života. Jestliže připustím, že toto platí, pak není možné, aby neexistoval život trvalý, ba přímo věčný. Kříž, který je základním znamením křesťanské víry a který na většině hřbitovů v našich krajích stále ještě stojí, toto poselství v sobě zpřítomňuje: na jedné straně potvrzuje nevyhnutelnost smrti, na druhé straně naznačuje víru a naději, že plnost uskutečněného lidství se díky vztahu Bůh – člověk promění v událost vzkříšení a věčného života.

P. Jan Larisch
prezident Diecézní charity

Nabízíme, hledáme

Staňte se jedním z králů

V loňském roce se na Jesenícku našlo přes 350 dobrovolníků, dětí i dospělých, kteří se společně vydali do ulic v mnoha obcích. Také díky všem skupinkám obětavých koledníků může Charita Jeseník pomáhat tam, kde je to nejvíce potřeba a přinášet nemocným, starým nebo opuštěným lidem radost. Stále se však najdou místa, kde koledníci chybí, ale

lidé by je tam velmi rádi přivítali. Proto pokud byste měli chuť se do koledování letos zapojit a to jako vedoucí skupinky (starší 15 let) nebo jen jako koledníci, stačí kontaktovat koordinátorku Tříkrálové sbírky Hanu Sychrovou na e-mail hana.sychrova@jesenik.charita.cz nebo na tel.: 731 140 095.

Koledování není omezeno věkem, tak pojďte dělat radost společně s námi.

Listárna

V září mého muže hospitalizovali v Pražském IKEMu a při propuštění nám oznámili, že jeho stav je natolik vážný, že pokud si ho opravdu chci vzít domů, bude nutná hospicová paliativní péče. Domluvili nám v Charitě Jeseník sestru, která mi pomůže se o manžela starat. Hned po příjezdu domů jsem zavolala na kontakt, který mi dali... A nás ještě ten den navštívila úžasná sestřička - Soňa Richterová.

Ačkoli i já jsem zdravotní sestra, s tak úžasným, empatickým a ochotným člověkem jsem se doposud nesetkala. Všechno, co bylo nutné doma dělat a hlídat, mi vždy velice ochotně vysvětlila a se vším mi poradila. Jakýkoli problém a radu nikdy neodmítla, byla vždy po ruce, buď na telefonu, anebo vždy velice rychle přijela. Věděli jsme, že stav mého muže je velice vážný, a navíc se velice rychle zhoršoval. Vždy vše zajistila, ať to byly potřebné pomůcky, které jsme doma neměli, anebo kontakt s

ošetřujícím lékařem. Úplnou samozřejmostí pro ni bylo, že nám hned v počátku nabídla zapůjčení polohovatelné postele - a tu také okamžitě zajistila stejně tak rychle jako třeba (po konzultaci s lékařem) opiové injekce od bolesti, které můj manžel velice brzy po příjezdu domů z nemocnice potřeboval. Nejméně dvakrát denně mi byla nápomocná, ať už s aplikací infuzí, stejně jako poté s aplikací injekcí proti bolesti... anebo radou a lidským přístupem. Instrukce k tomu, co mám dělat, až přijde ta nejtěžší chvíle mého života, mi velice lidsky sdělila, abych byla připravená...

V to ráno, kdy můj muž odešel do nebička, tady byla stejně rychle, jako sanitka s lékařem, a byla tady po celou dobu, než ho odvezli, a o mě se postarali synové. Samozřejmostí bylo, že ho připravila na poslední cestu, rozloučila se s ním... a poté i se mnou.

Pokaždé mi dodávala sílu, ať už milým slo-

Informace

Charita vyhledává sbírku na pomoc obětem tsunami v Indonésii

V pátek 28. září postihlo indonéský ostrov Sulawesi (Celebes) zatím nejsilnější ze série zemětřesení s následnou vlnou tsunami. Několik set tisíc obyvatel tak ztratilo své domovy, je také hlášen vysoký počet mrtvých.

Příspěť je možné na **sbírkový účet** Charity České republiky:

55660022/0800 u České spořitelny, variabilní symbol 115

nebo prostřednictvím **dárcovské SMS** na číslo 87 777:

DMS CHARITASVET 30
DMS CHARITASVET 60
DMSCHARITASVET 90.

Cena DMS je 30, 60 resp. 90 Kč.
Službu provozuje Fórum dárců.

Krátce

Aby záda nebolela

Akreditovaného vzdělávacího kurzu s názvem „Aby záda nebolela“ se 19. října v Olomouci zúčastnily dvě pracovnice Charitní pečovatelské služby. „Lektor nám názorně ukázal možnosti manipulace s imobilními klienty tak, aby naše záda nebyla bolavá,“ popisuje průběh kurzu jedna z nich.

Celý tento program byl pro obě pracovnice přínosem, protože jim do další práce přinesl mnoho užitečných poznatků. Díky všem získaným informacím je už záda v práci opravdu bolet nemusí.

vem, radou, anebo objetím, které jsem v tu dobu velice nutně potřebovala.

Věřím tomu, že všechny sestřičky v Charitě Jeseník, jsou stejně vstřícné a milé, jako NAŠE SONIČKA. Její slova - kdykoli budu něco potřebovat, ať se ozvu. Ještě dneska, ne celé tři týdny poté, co můj manžel odešel, když jí zavolám, pokaždé se mě zeptá, jak mi je, jak se cítím, a řekne mi, že na nás myslí.

Touto cestou bych velice ráda moc a moc poděkovala všem zaměstnancům jesenícké Charity, ale opravdu ze všeho nejvíc naší Soni.

Soničko děkuji moc za vše, cos pro nás udělala. Jsi anděl. A moc mě mrzí, že jsme se poznaly v pro mě tak těžkou dobu.

S pozdravem K. M. (Česká Ves)